

[Industriministeren]

virksomhederne overdænges med en hel række velmente forslag, som både er vanskelige at få overblik over og heller ikke er omfattende nok til at give den nødvendige, mærkbare effekt. Vi skal huske, at midlerne til en indsats er begrænsede og at forslagene er mange, og det betyder, at der ikke må sigtes for bredt. Gruppen af eksisterende mindre virksomheder er meget bred, og i den forbindelse kan jeg jo også sige, at hidtil har forslagene – også det, vi behandlede lige før – især koncentreret sig om igangsætterne og nyetablerede virksomheder.

Med hensyn til selve beslutningsforslaget om en forlængelse af eksportnetværksordningen kan jeg sige, at det er da rigtigt, som forslagsstillerne påpeger, at ordningen har været en succes, og det er jeg naturligvis glad for. Men grundfilosofien, når man skal vurdere om en programordning er en succes, er altså ikke, at den skal fortsætte, til vi kan fejre sølvbryllup med den, men at man skal afprøve metoder, som derefter stilles til rådighed for andre virksomheder. Det er jo ikke selve tilskuddet, som giver overskuddet, det er metoden. Vi stiller et starttilskud til rådighed for de virksomheder, der gerne vil prøve en ny metode. Det er metoden, der skal afprøves, således at andre virksomheder kan opnå en indtjening ad en naturlig vej. Det betyder også, at udviklingsprogrammer ikke må ende med at blive permanente støtteordninger, og endelig gælder det i øvrigt for både dette og for andre forslag, at de også skal kunne godkendes efter EF's statsstøtteregler.

Angående forslaget om tilskud til mindre og nystartede virksomheders køb af rådgivningsydelser – det, som jeg i mit eget oplæg tidligere på året kaldte klippekortet – vil jeg gerne sige, at jeg er enig i, at mindre og nystartede virksomheder har et behov for ekstern rådgivning, men vel at mærke kun, hvis der er tale om virkelig engageret og kvalitetsmæssigt høj rådgivning. Jeg er også enig i, at disse kategorier af virksomheder ofte er tilbageholdende med at benytte rådgivere pga. omkostningerne. Det er jo penge, der skal falde her og nu.

Det er imidlertid afgørende for en sådan ordnings succes, at administrationen er enkel, og at virksomhederne selv betaler en del, f.eks. som et minimum halvdelen af udgifterne. Så selv om jeg har sympati for forslaget, tvivler jeg på, at vi får råd til det, i hvert fald i denne

omgang. Det er altid lettere at få gode ideer til udgiftskrævende forslag end til finansieringen af dem. Men lad os se, hvad de kommende finanslovforhandlinger fører til, her har Socialdemokratiet jo rig lejlighed til at anvise de finansierende besparelser.

Endelig vil jeg gerne sige om forslaget om tilskud til små og mellemstore virksomheders ansættelse af højtuddannede ledige, at jeg naturligvis deler de gode intentioner bag forslaget, men jeg vil dog straks tilføje, at jeg ser langt flere problemer end fordele ved en sådan løntilskudsordning. Alle sådanne ordninger indebærer nemlig en risiko for konkurrenceforvriddning og misbrug. Men lad os se nærmere på forslaget, det kunne jo eventuelt indgå som et element i det flerårige udviklingsprogram til fremme af viden og kvalitetsudvikling hos de mindre virksomheder, som statsministeren også nævnte i sin åbningsredegørelse. Regeringen lægger megen vægt på dette program, som også indgår i vores udspil i finanslovforhandlingerne.

Til slut vil jeg derfor sige mere generelt om det socialdemokratiske beslutningsforslag, at som man har kunnet høre, ser jeg både muligheder og problemer i det. Vi har fra regeringens side lagt vore egne forslag frem, men vi er selvfølgelig villige til – både i finanslovforhandlingerne og i fremtidige erhvervsforhandlinger – at se på andre forslag, der kan finde indpas i en samlet løsning af de erhvervsmæssige og beskæftigelsesmæssige problemer, vi står over for.

På regeringens vegne kan jeg altså sige, at vi afviser beslutningsforslaget, som det foreligger her, men vi opfordrer da til at lade indholdet indgå i de finanslovsdrøftelser, der finder sted.

Flemming Hansen (KF):

I den konservative gruppe er vi enige i intentionerne i dette beslutningsforslag, nemlig at forbedre vilkårene for de mindre og mellemstore virksomheder. Jeg erkender også, at eksportnetværksordningen, som vi nu har haft i nogle år, har været en meget betydelig succes, og hvis der er nogen mulighed for det, er det en af de ting, som vi meget gerne ønsker at fortsætte med.

Så må jeg i øvrigt sige, at jeg har forsøgt at lave en tale, som var bedre end den, ministeren netop har holdt. Men det kan jeg ikke, så jeg